

DONARÁ

UNA

BATA LLADA

SEMMANA.

SI SE 'N VENEM MOLTAS

tocarán á somaten.

LA CAMPANA DE GRACIA.

SEMANARI BILINGUE.

VAJA; TUSSÍN PRIMER.

ARA:

Ah! ¡Quin diari! Perque jo 'n dich diari, encara que no mes surti un cop cada setmana.

Aquí hi haurá de tot.

Com que tindrà modos y parlará de govern, serà polític.

Com que entre lo que posarem per broma hi haurá bons articles y millors poesías, serà verdaderament literari.

Com que dirá que sense la república federal y cent mil duros un home no pot ser feliç, serà federalista.

Lo que 'ns ha costat mes de trobar ha sigut lo títol.

L'un déya que li possessim *Boleras robadas*.

Vés que té que véurer!

L' altre que l' titulessim *Lo Puput*.

¡Home! ¡Aixó fora bo que hi juguessim!

¡Ca ca! ¡La campana, la campana! No 'n trovarán cap de millor, no.

— Veritat que ja 's coneix que aixó es escrit d'un que sep ahont te la mà dreta?

Jo ho crech, burrangot!

Es home que lo mateix vos escriu ab una ploma, que ab un llapis, que ab un guix, ab qualsevol cosa.

Jo l' he vist escrivir ab tinta vermella, y... guapo. Tant ben dit y tan ben posat; com si hagués sigut ab la mes negra que 's Puga veurer.

Es... d'alló... M'entenéu?

D' alló que s'en diu... de cap d'ala.

Parlo en tercera persona, encara que ell siga jo mateix que vos ho expliquo, porque m' afíguro que es lo paper que vos ho diu.

Donchs aquest es lo que dirigirà 'l diari. Es un home alt, ben plantat, barba cerrada... Ja veurán: la millor senya per coneixre: es que no 'l veurán en lloc.

Quant vegin un senyor que en lloc lo vegin, diguin es aquest, y no tingan por d' equovocarse.

Fá com la constitució; en lloc se trova.

Per això es que, sabent de segur que la que 'ns van dar s'ha perdut, lo nostre diari procurarà perque se 'n fassi una de nova.

Pero com que las cuestions elevadas sembla que perteneixen á certa esfera, deu quant en quant descendirà de la trona ahont nos col-loca la nostra misió, y vulgarisantnos, parlaràm de molas, de teatros, de costums, etc., etc. etc.

M' agrada l' etc. perque ho vol dir tot, y encara sà bonich un cop posada.

Ab tot y això, 'ls prometém que, en quant á et-éteras y punts suspensions, lo nostre diari 'ls ne dirà lo menos possible.

Això d' usàrios, sempre se m' ha afígrat aló d'aquell que haventli donat lo confessor per penitència que digués trenta pare nostres, ne vá dir un solament, dienthi al detras vint y nou items.

No senyar, no; nosaltres los darem sols cosas sólidas, y, això d' escriurer per umplir paper, no mes ho farém cada vegada que 'ns convinga.

Serà per fi un diari tan perfet, que no 'ls

dibem que si no 'ls agrada 'ns lo tornin, perque tothom ho diria després de haber' llegit.

En quart á la mida, ja veulen que es la millor: S'hi pot fer un paper de plata, s'hi poden embolicar un parell de mitxes de llana y, si tant se plega, fins se pot arribar á guardar á la butxaca de l' armilla.

Una vegada que tant malament com ha pogut he explicat las tendencias y l' objects que 's proposa 'l periódich... Saludo á la prempsa, faig l' uilet á las noyas, y 's despedeix son amich

PERE NOLASCO.

¿ES PONTON, Ó NO ES PONTON?

(Tonada *No hi ah ganduls al mon etc.*)

Que pensi tot lo mon
que hi pensi bona estona
si un barco que hi ha al port
al port de Barcelona...

Chiton! chiton!

Es el vapor Europa.

Chiton! chiton!

O be, que 's un ponton.

Tot plé de presoners,

de presoners de guerra,

qui parla català

y 'n diu ponton no s'erra.

Chiton! chiton!

Que 's lo vapor Europa.

Chiton! chiton!
O 't tancan al ponton.

Segons diuen la gen
que d'ú barret de copa,
lo barco aquell 's diu
VAPOR DE GUERRA EUROPA,
Chiton! chiton!
Es un vapor de guerra.
Chiton! chiton!
Es clar que no es ponton.

La gent que esta allí dins
està molt mal cuidada,
no pot snarsen, no,
perqa està ben guardada.
Chiton! chiton!
No es pas vapor de guerra.
Chiton! chiton!
Lo barco es un ponton.

Pero sab tot lo mon
que un any y mitj arrera
lo poble, del ponton
'n feu una foguera.
Chiton! chiton!
No es pas vapor de guerra.
Chiton! chiton!
Es clar que es un ponton.

Pero, si fos ponton,
ni, per sa sort adversa,
hi hauria mister Hume
ni 'l que vén paper persa.
Chiton! chiton!
Es lo vapor Europa
Chiton! chiton!
No pot pas ser ponton.

Que pensi tot lo mon
que pensi bona estona
si un barco que hi ha al port
al port de Barcelona...
Chiton! chiton!
Es lo vapor Europa
Chiton! chiton!
O be si es un ponton.
Tret d' un que ho canta.

SUELTOs.

Los de Vich sembla que están de sort.
Tenen tas llagonissas, los canaris, los
apellans...

En Jaume Collell n'es fill, y ha guanyat
dos premis en los jochs florals, y aquest
estiu la companyia catalana de Romea
anirà a posarhi en escena las millors obres
del seu repertori.
Tira peixet!

Hi ha qui diu que aquest any en los

jochs florals s'hi sentia massa furtó de rapé.
¡Que n' han d' fer!
Si no 'ls agrada que 'n prenguin.

¡Ah! En Collell a mes de fer bons versos,
los llegeix molt bé.
¡Oy que 'm descuidaba de dirho!

—Home, senyor de Quintana, encara
que guanyi la englantina d'or, no llegeixi
d' aquell modo.

—Me vā fer pena!
—Saben qui 'n te la culpa de tot això?
—En Balaguer.

LA CAMPANA DE GRACIA.

Dalt d'un campanar de Gracia
N'hi ha penjat un esquellot.
Si li 'n diuen molts campana
Es per ferli aixis favor.
¡Ning, nong!
¡Qui li havia de dir à n'ella
Que pogués fer tant soroll!

Si hi ha quintas no hi ha quintas,
Si n' hi ha al fi, tots l'arma al coll.
Mentreus ja despediran
Puja al campanà un xicot.
¡Ning, nong!
¡Qui li havia de dir à n'ella
Que pogués fer tant soroll!

Ja tenim voltat tot Gracia
Ja no hi entrareu pe 'l lloch.
Diu que d'ns hi ha vuit mil homes,
La campana 'ls j. ntá a tots.
¡N ng, nong!
¡Qui li havia de dir à n'ella
Que pogués fer tant soroll!

Un senyor que diu que mana
Se 'n va à dar disposicions.
¡Donarne se se ten rne!
¡S' ha vist res mes generós!
¡Ning, nong!
¡Qui li havia de dir à n'ella
Que pogués fins logrà això!

Com que 'ls matxos qu' hi ha, no bastan,
S'han de buscar matxos nous.
Busca matxos, busca matxos,
Buscan fins que 'n tingas pron.
¡Ning, nong!
¡Qui li havia de dir à n'ella
Que pogués fer tant soroll!

Quant se trovan junts prou matxos
Se 'n van à portá 'ls canons.
Ja tenim volta la Gracia
D' artilleria, per tot.
¡Bom bom!
Mentreus la campana toca

Li disparan los canons.

Tiran balas y granadas
Y una vol matà al xicot.
Si una esquerda à la campana
La campana ja fa nyoch.
¡Nyoch nyoch!
¡Qui li havia de di à n'ella
Que pogués fe aquest soroll!

Passan horas, passan dies,
Passa una semm na y tot,
Y no es presa encara Gracia
Y la campana fa nyoch.
¡Nyoch nyoch!
¡Qui li havia de di à n'ella
Que pogués fe aquest soroll!

Ja se 'n parla à Barce'ona,
Ja se 'n parla per l' entorn,
Ja se 'n parla per Europa...
Ja ho sap fins l' Emperador.
¡Nyoch nyoch!
¡Qui li havia de di à n' ella
Que pogués fer tant soroll!

Porta exercits y prepárat,
Porta escalas y canons.
Si s' assalta no s' assalta
Demà s' ha de dà 'l gran cop.
¡Nyoch nyoch!
¡Qui li havia de di à n' ella
Que pogués fer tant soroll!

L'endemà à la matiuada:
¡Tretet! ¡Pim pam! ¡Nyach! ¡Bom!
Dat l'assalt, ja es presa Gracia
¡Los vuit mil homes ahont son?
¡Oh! ¡oh!
No n' hi ha cap; ¡es la campana
Que movia tant soroll!

¡Oh! Campana que esquerda
Fas no mes ara nyoch nyoch!
¡Que compon ia de rey Wambal
¡Que compon la de l'Unió!
¡Oh! ¡oh!
Devant tú totas s'admiran
Ab tot y que fas: Nyoch nyoch.

Un parent del que la toca...

INANG-NANG!-BUM-BUM!!
Balada que podria haber escrit D. Victor Ba
guer sinò fos director de estadística.

Es negra nit, està nuvol,
pe 'l carrer no's sent ni un pas,
les ninetas no fe-tejan
perque no hi van los galans.

LA CAMPANA DE GRACIA.

Tot està quiet; lo silenci
turba sols de tant en tant l'herga montat
lo canó fent ¡bum! ¡bum! ¡bum!
la campana fent ¡nang! ¡nang!

—¡Ay! ¡Oy!

Los vells fujen de la vila
de po y de vells tremulant.
Les donas 'ls van derrera
ab la criatura al bras.
Tots ploran mirant la vila,
y en la vila ment es tant
lo canó fa ¡bum! ¡bum! ¡bum!
y la campana ¡nang! ¡nang!

Del palau en una cambra
hi ha reunits cinc generals
voltant y mirantse un piano
que figura un campanar.
Tots callan y lo silenci
que reyna es tant sepulcral
que molt fonde, com un eco,
sesent ¡bum! ¡bum! ¡bum! ¡nang! ¡nang!

—¿Com entrarem en la vila?
diu l' un d' ells esparverat.
—Ab una quarta jo hi entro.
—Callí, ó al ponton se 'n va;
jo se bé lo que 'pertoca,
jo mano, soch general
y seguiré ab lo ¡bum! ¡bum!
mentres segueixi 'l ¡nang! ¡nang!

Ja hi han cinc casas á terra;
pero res hi ba, endavant...
Las barricadas dels arbres
ningú las defensa ja.
No venen ben bé 'ls de fora...
ho sab ben bé 'l general...
y 'l canó segueix... ¡bum! ¡bum!
y un só esquerdat fa ¡nang! ¡nang!

Passa prop d' una setmana
los canous van ja cansats.
Hi ha més soldats prop la vila
que grans de sorra en la mar.
Es que es cosa decidida
que al matí 's dongui l' assalt
ja que s' ha vist que 'l ¡bum! ¡bum!
no pot fer callar 'l ¡nang! ¡nang!

Ya 's toca l' himno de Riego
ja 'ls batallons preparats
ab vi y aiguardent, caminan
fent tintinas endavant...
Ya son dins... ja esbotsan portas...
dotse morts, dos fassellats
y encara 'ls aterra l' eco
del ¡bum! ¡bum! y del ¡nang! ¡nang!

Los que tornan á la vila
van cap 'l pontó lligats.

Ya es la victoria completa!
¡Ja son agafats los caps!
Lo jardiner d' una torre,
mister Hume, y un fabricant.
Ya 'l canó no fa ¡bum! ¡bum!
ni la campana ¡nang! ¡nang!

—Lo trovador de Gracia.

SUELTOS.

Tothom qui vulga ser redactor de *La Campana de Gracia* no ha de fer mes que enviar los seus treballs literaris á la llibreria de Lopez, que ab tal que no 'ns comprometin y sigan escrits á gust del director, se 'ls insertarán tan bon punt se puga.

—¿Qué diu?... ¿Qué?... ¿Qué quant darem per un article? Ni un cuarto.

—Ay ay! ¡Ahont vá aquest!
¡Encara gracias que li posin!

A fi y efecte de que 'l nostre director los puga inspirar la major confiança no 'ls dirérem sino que ha estat premiat en los Jocs florals.

—¡Puput!
—¿Qué mana?
—¡D' hont vens?
—De Roma (Això vá pe 'l bisbe.)
—¿Qué buscas?
—Co ona (Això vá per Montpensier.)
—¿Qué ceras?
—Muller. (Vol dir la d' un altre.)
—Fes tres salts y buscala bé.

COSAS ESTÚPIDAS.

—Casarse en segonas nupcias.
—Fer unes corts soberanes y dir que 'l monarca sancionara las lleys.
—Creurer en los homens politichs.
—Treurer la pena de mort per delictes politichs, y posar l'estat de siti.

Á LA LLIBERTAT.

SONETO.

Del cel al mon, per nostre afany baixada
tu vens, àngel d' amor, á calmar penas;
en lloc de trovar cors trovas cadenes
y et veig sempre lluitant endogalada.

Si per ta ditzia al fi ne surts liurada,
los raits de sol de los cabelis destrenas,
y, ab lo seu resplandor, joyosa amplenas.
de ditzia y de perdo, una era ansiada.

Desde est moment, irats, los tirans veuen
que 't poden sens perill fer guerra ruda,

quant incapás pera venjarte 't creuhens.
¡Oh santa llibertat, dels bons volgudal!
¡Si en tú perdó y amor tan sols hi veuen,
geom pots combatrer may sens ser vensuda?

—¡Ay! ¡Oy!

Joseph Rovart.

LO PONTON.

BALADA.

Dichoso aquél que tiene
su casa á flote!

Marina — Camprodón.

N' hi ha en la mar una barcassa
Que diu que era ans un vapor.
Si avans din que un vapor era,
Ara 'n diuhem lo ponton.

—¡Ay! ¡Oy!

—¡Que malament que si estava
Que s' hi estava
A n' al ponton!

Com que 'l barco s' groixa sempre,
Lo qui hi viu sempre si mou.
Si 'l que 's mou sembla que ballí,
Balla fins que en Prim diu: —¡Prou!

—¡Ay! ¡Oy!

—¡Que malament que s' hi balla
Que s' hi balla
A n' al ponton!

Vé 'l barbé un cop la setmana
Perque un hom fassi mes goig.
Si 'l barbé vé y vos afaita,
Relliscant vos fa un tell gros.

—¡Ay! ¡Oy!

—¡Que malament que s' hi afaita,
Que s' hi afaita
A n' al Ponton!

A las vuit lo xocolate,
A las nou un pa'ell d' ous.
Allavors, un ab mostaires,
Vé y vos pren declaracion.

—¡Ay! ¡Oy!

—¡Que malament que s' hi esmorsa
Que s' hi esmorsa
A n' al ponton!

Passan dies, passan horas,
Passan quarts y fins segons.
Fins que al que t' hi vol convinga.
Sentirás farum del moll.

—¡Ay! ¡Oy!

—¡Que malament que s' hi olora

LA CAMPANA DE GRACIA.

Que s' hi olora
A n' al ponton.

Dihuen que l' que un hom s' hi estiga
Fa entorxats y fa galons.
Es una cordoneria
que han plantat al mitj del port.

Ay! Oy!
Que 'ls sà a n' ells que un s' hi mareji
S' hi mareji
A n' al ponton.

Pasa un señor per muralla.
—Passióbè senyor Pujol.
Si era progresista ta gira
De clatell, per no di allo.

Ay! Oy!
Que malament s' hi saluda
S' hi saluda
A n' al ponton!

Criminals que allí vos voltan
Fan feresa y fuis horror.
L' un, es perque vā está á Gracia,
L' altre, perque no ha fet foch.
Ay! oy!
Que malament que s' hi pensa
Que s' pensa
A n' al Ponton!

Hi ha qui diu si 'ls barquers pagan
Per la ganga que 'ls dū això.
Jo quant no sé lè que créurer,
Per assegurá, ho crech tot.

Ay! Oy!
Que malament que s' hi pensa
Que s' hi pensa
A n' al ponton!

Perque van cremá 'l d' en Cheste
Es de ferro ara y mes fort.
Si s' hi arrapan cranchs á sota
Nos durá endarrera á tots.

Ay! Oy!
Ay que 'ns portan endarrera
Endarrera
'Ls dels ponton

Lo veurán desde muralla,
Es bermell, molt llarg y gros.
—Vols anarhi? Crida; ¡Viva!
Lo que en Prim diu que no vol
Ay! Oy!

Digas qu' ets federalista
Y et portarán al ponton.
Un qu' hi ha estat.

SUELtos.

Contan las crónicas que sigles passats,
durant una de las moltes batallas qu' 'ls catalans havem sostingut contra la tiranía,
la campana de la Seo de Barcelona, una de
las antecesoras de la celebre campana Eu-
laria, va estar durant molts días tocant à
somatent. Guanya al cap y à la fi la bata-
lla lo rey castellà, y volgrent castigar à la
campana, la condemna à ser fossa, sent in-
mediatament executada tal sentencia. Fa
pochs días que la campana de Gracia vol-
gué imitar en lo delit de sa antigua ger-
mana de Barcelosa, sens que ningú
s' hagi atrevit no ja à imitar al rey
castellà, fentla fonder, sino à parodiarlo
fentia fierar per alguns dias en lo ponton..

Aquella persona curiosa que anys arrera
contaba las atxes de las professors de Cor-
pus per publicar lo número en lo diari
d' en Brusi, va tenir la paciencia de contar
las batalles que va donar la campana de
Gracia durant lo siti, y fent luego lo
càlcul comparat ab lo número de canona-
das y tiros de fusell que 's varen tirar, con-
tant la polvora, balas y granadas à preu
de fabrica, ha trobat que cada batallada
costa al govern vint y cinch duros, de
passo.

Com som molt richs, podem gastar pólvo-
ra en salva. Ya 's refará el govern ab los
productes de la nova tarifa per la contribu-
ció industrial.

L'ajuntament de 'n Soler y Matas fentse
eco, segons din, dels desitjos dels seus repre-
sentants, damana á Madrid que no 'ns tre-
guin pas lo capitá general, admetentli la
dimisió que té presenta'a.

Diu be l' ajuntament de 'n Soler y Ma-
tas. Lo desitj dels seus representants son
aquestos, puig si las corporacions repre-
sentan á sos electors, la municipal de Barce-
lona representa al exellentissim Gàmides,
son pare natural, sino llegitim.

No estranyin veure en lo nostre semina-
naritant avist una poesia seria com un
article de costums ó una alusió política.

Nosaltres, portant la idea de vendrer molts
números, volém que hi hagi de tot, perque
á tothom agradi.

COSAS QUE FAN NEO.

Dir: —Si Deu ho vol,
Pendre 'l chocolate à la plassa de la Cu-
curulla,
Dur mitxes negras.
Péndrer polvo.
Dur barretina d'estamp.
Viure al carrer dels Capellans.
Comprar butifarras à las beatas.
Guanyar en los Jochs florals.
Sentir fortó de cirí spagat.
Ser del Ateneo...
Y altres cosas que diré en lo próximo
número.

COSAS QUE FAN LLEIBAL

Renegar molt.
No anar á missa.
No dar la mona á las criaturas.
Embarcarse en divendres.
Alabar als Estats Units.
No tráurers lo barret pe 'l Combregar.
Envier al ponton com los altres.
Y altres que diré en lo número próximo.

Simils.

—En qué se sembla un cel seré a las
nareyas dels militars quant hi ha bullanga.
—En que s' estrellan.
—En qué se semblan las fàbulas de Sa-
maniego á lo que va passar en Gracia?
—En que hi ha 'l Parto de los montes.

Xarada.

Faig ma primera quant parlo,
y primera 's fà y segona
passejant amunt y avall.
Pà, que siga ma tercera
demànon' ab poca crosta,
perque, si es tercera y cuarta,
te pot fer malbé la boca.

Si cuarta y segona un dia
corregués per cada cosa,
procureu ben de seguida
que no entrí allà hont teniu roba;
perque, ab tercera y cuarta
ja sembla tercera y segona.

Guardellos pe 'l que us convinga,
de lo dit, cosa per cosa,
y penseu qu' hi un minyó ab barba,
fil de Reus que las vol totas.

La sol-lució, si no l'ha dada abans la majoria
en lo próximo número.